

**AN PIEMONTÈIS**

Albina Malerba



**G**iovanni Tesio, che ij letor a conòsso franch bin nen mach përchè a firma ‘dcò chiel costa rubrica, ma perchè a l’é un djë studios pi avosà ‘d leteratura e ‘d poesia, e an costi ùltim ani a l’é arvelasse coma un dij pi modern e antessant poeta an lenga piemontèisa: ij sò sonèt publicà an doe racòlte a l’han contribuì nen pòch a sbogé “oltre la cerchia antica” l’interesse për nòsta tradission leteraria. Soe euvre ‘d critica a son na bela filonghera, ma adess i na parloma për un liber ch’a l’é n’autobiografia contà, un racont goregn e ver ch’a goerna drinta la poesia e l’incant senza gnun-a retòrica. Na confidensa ‘d vita, contà da l’òmo d’ancheuj ch’a varda a la vita dla masnà ch’a l’é stàita, dij pòst e dle figure ‘d sò mond d’antlora. Èl tìtol, bel, an fa sùbit capì la partensa, ‘l temp, l’idea, lè spessor, ij riferiment literari dël racont: “Gli zoccoli nell’erba pesante” (Turin, Lindau, 2018, pp. 200, € 17). I na parlo ambelessì perchè ‘l liber, bele se a l’é an italian, e ant un italian àut, a l’é antèssù dël fil d’òr ëd soa lenga masnà. E minca pagina a n’arvela ‘d paròle piemontèise dle pi ancestraj, a ‘nca miné dal capitol “La gravidanza della terra”, dova as parla ‘d gran, dle mèsson, dova i ancontroma giavele, gèrbe, capale, mèssòira, cordin, cavija...; o ant “La via della seta”, con casassa, bigat, bigatere, moré, bigatera... ma son mach s-cianchèt da un liber ver e profond, ‘l romas ëd na vita e ‘d na tèra. Da lese. —

BY NC ND ALCUNI DIRITTI RISERVATI

